

Motion till Vänsterpartiet i Västerbottens årskonferens ang.

Vår feministiska praktik

En gång är bara en händelse. Men när det som hände en gång händer ytterligare en gång finns det risk att det handlar om ett strukturellt mönster.

Under min fackliga politiska era har två års-/valkonferenser föregåtts av att vi haft kvinnliga riksdagsledamöter som vid mötena bytts ut efter endast en mandatperiod i riksdagen. Det hände när Västerbottensriksdagslistorna fastställdes vid årskonferensen 1991 och det hände på valkonferensen 2009.

Vid bägge dessa kvinnoutbytarkonferenser har huvudargumentet, i mina öron, klingat i stort sett densamma: »att sätta denne förträfflige MAN högt upp på Vänsterpartiet i Västerbottens riksdagslista innebär att vi får två riksdagsmandat.«

Trots risken att bisak blir huvudsak tar jag risken. Jag påstår att de som använt ovanstående argument endera har använt det med korsade pek- och långfingrar eller så gör de inte bruk av ett dialektiskt förhållningssätt visavi livets spørsmål.

Kännetecknande för bägge de kvinnor som vi indirekt bestämt oss för att byta ut efter en riksdagsmandatperiod är att de, enligt min mening, i alltför hög grad ägnade sig åt att utveckla och marknadsföra lagets politik inom sina politiska ansvarsområden. Det har skett till priset av att de inte marknadsfört jaget i den utsträckning som de borde gjort. Det senare blir viktigare och viktigare i en alltmer individualiserad politisk sörja.

Att LiseLotte Olsson under sin riksdagsperiod, 2006-2010, jobbat hårt med att fajtas för att en välfärdsstat borde ha ett socialförsäkringssystem värt namnet, det torde/borde vara bekant för alla idag organiserade vänsterpartister i Västerbotten. Däremot tror jag att det som hände 1991 behöver åskådliggöras mer.

Efter att John Andersson, skogsarbetare från Dorotea, hade suttit i riksdagen 1979-1988 blev Maggi Mikaelsson vald till riksdagen för dåvarande VPK. Under riksdagssejouren, 1988 till 1991, var hon bl.a. riksdagsgruppens ansvarige för kvinnopolitiken.

I min Maggibibliografi skulle jag bl.a. skriva: »Maggi Mikaelsson arbete med att utveckla vår jämställdhetspolitik, lade grunden till och bidrog i hög grad till att vår kvinnopolitik utvecklades så att vi – på kongressen 1996 – programmattiskt kunde lägga till det feministiska benet och därmed proklamera Vänsterpartiet som det första feministiska partiet i Sverige.«

Enär personval inte existerade 1991 kom någon på den geniala lösningen att vi skulle ha två riksdagslistor. Den ena listan skulle toppas av Maggi Mikaelsson och den andra listan skulle toppas av John Andersson. Från tredje plats och neråt skulle namnen inte ändras. Det blev också årskonferensens beslut.

I valberedningens ursprungslistförslag föreslogs jag som tredjenamn. Men eftersom jag inte stödde att John Andersson skulle tillbaka riksdagen, som representant för Vänsterpartiet i Västerbotten, kunde jag inte tänka mig att kandidera på den lista som John toppade. Det innebar att jag ströks från bägge listorna.

Resultatet vid valet 1991 blev att Johnlistan fick flest röster.

Maggi kom tillbaka till riksdagen vid 1994 års val och var riksdagsledamot till 2002.

Utifrån retoriken före valkonferensen 2009 och utifrån andrahandsuppgifter om diskussionen vid mötet menar jag att retoriken var i stort sett densamma som 1991, d.v.s. att sätta denne förträfflige MAN på listan skulle lyfta partiet till två riksdagsmandat. Skillnaderna är att det inte handlade om samma MAN och att vi valde att plockade 2000-talets förträfflige MAN från Östermalm i Stockholm.

Trots avsaknad av egna universitetspoäng tror jag att de två händelserna ovan skulle kunna vara användbara i genusforskningen. Jag ser t.ex. att exemplen kan användas när det handlar om forskning om kvinnor/män visavi personval och politikens individualisering.

Förutsättningen för att de ska kunna användas i genusforskning är att exemplen blir kända i universitetsvärlden. Jag tycker att det brådskar eftersom eventuella respondenter som kan berätta sin version från årskonferensen 1991, av naturliga skäl, blir färre.

Därför föreslår jag att Vänsterpartiet i Västerbottens årskonferens 2011 beslutar att uppdra till distriktsstyrelsen att de kontaktar olika universitets genusvetenskaper och marknadsför ovanstående exempel i syfte att det ska vara känt för forskare inom vetenskapsområdet.

Myckle 2011-02-04

Kjell Hanseklint
medlem Vänsterpartiet Skellefteå